Ч. 262. Четвер 21 падолиста (4 грудня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90

Поодиноке число 5 с.

Вісти політичні.

(Справа ческо-німецкої угоди. — Росия, Афґаністан і Анґлія. — Анґлійско-німецка акция у Венецуелі. — Росия в Македониї.)

Як стоїть в сю хвилю справа ческо-німецкої угоди, годі знати, позаяк вісти о ній надходять лиш дуже скупо; обі сторони мовчать пильно о тім, що діє ся. Але именно з одної сторони тота тишина, з другої крик, який підняли деякі німецкі ґазети на Мораві і в Чехії під кличем „Гієни порозуміня“, велять здогадувати ся, що сим разом справа порозуміня трактує ся на серіо і може незадовго таки прийде до неї між Чехами а Німцями. О скілько можна здогадувати ся, то обі сторони готові до уступок з виїмкою хиба ґрупи Всенімців, котрі однакож скорше будуть демонструвати, як дійстно ставати на перешкоді. Всенімецкі проводирі здає ся не надармо похорували ся. З Відня доносять, що спільний комітет німецких партий парляментарних укінчив вже свої праці над еляборатом в справі увільненя ческо-німецких відносин. Еляборат той єсть дуже обширний і містить в собі проєкт цілої реформи адміністрациї; всі клюби парляментарні будуть о нім повідомлені. В кругах посольских дивлять ся дуже оптимістично на зміст сеї нової заяви німецкої і суть того погляду, що на основі того еляборату може прийти до початку угодової конференциї межи Чехами а Німцями.

Чеські Німці домагають ся поділу краю на округи адміністрацийні, котрі обнимали би по кілька повітів або староств. Уряди окружні були би в деяких справах посередниками межи урядами повітовими а намістництвом, а в декотрих знов посередною інстанциєю межи повітами а міністерством справ внутрішних. Дехто доказує, що заведенє поділу на округи ослабило би власть намістника, але з другої сторони улекшило би міністерству і шефам секциї заряд провінциї, отже поділ Чехії на округи ослабив би автономію, а скріпив би знову централізм. — Що із всего вийде, покаже недалека будучність.

Менчестерский Ґвардіян дістав непокоячі вісти з Індиї о росийских інтриґах в Афґаністані, але в правительственних анґлійских кругах не дуже на то зважають і кажуть, що Росия єсть занадто занята в північній Персиї. На всякий случай емір Габіб-Аллях поступає доси зовсім льояльно і дружно. Але впрочім Анґлія дуже пильно слідить за рухами Росиї в Афґаністані і взагалі в Азиї та лагодить ся на всяку евентуальність. Факт, що льорд Кіченер по так довгих трудах воєнних в полудневій Африці вернув чим скорше до Індиї і обняв там головну команду, можна уважати за доказ, що його присутність в теперішну пору була там конче потрібна.

Як звістно, постановили Анґлія і Німеччина вислати спільно свої кораблі воєнні до Венецуели, щоби там покарати президента Кастро за насильство, якого він допускав ся супротив німецких і анґлійских кораблів та підданих. Кастро поборов революцию у Венецуели і тепер виступає з цілою лютостию против своїх противників. Недавно тому казав він задержати богато заграничних кораблів і нарушуючи право межинародне казав переводити на них ревізию. Ґубернатор Трінідаду робив представленя свому правительству і вказував на найвисшу потребу виступленя против Кастра.

З Константинополя доносять, що амбасадор росийский нараджував ся з султаном, а наслідком тої наради має бути, що росийский конзуль в Митровици, котрому противило ся тамошне населенє, має обняти своє урядованє під охороною 50 козаків. Козаки ті приїхали вже до Константинополя і 30 з них заквартировано в літній палаті росийскої амбасади а 20 в росийскій амбасаді в Дера. Росийский конзуль виїзджає сими днями до Митровиці під охороною козаків.

---

6)

МАРОККО.

(Дальше.)

II.

Танґер. — Льос Президіос. — Тетуан. — З Танґера до Ель Аксар дель Кебір.

(Дальше).

Вечер по горячім дни єсть щось пишного. Сиджу у теплім воздусі перед наметом та курю і подивляю величаве з'явище заходячого сонця. Тимчасом Араби лагодять чай і вечерю. Спати лягаємо вчасно. Сідло служить за подушку під голову; ремінь від рушниці бере ся під руку. Майже всі европейскі подорожні, за радою конзулятів та посольств, беруть собі одного або кількох султаньских вояків, котрим треба за кождий день платити по пfive франків. Я уважаю то майже у всіх случаях за непотрібний видаток, бо насамперед такий „борець“ уважає себе за великого пана, і єму не хоче ся помагати при потрібних роботах, а відтак в мирних сторонах обійде ся і без охорони, а по трете, що на случай якогось дійстного і поважного нападу вояк буде певно перший, котрий втече і віддасть „християньского пса“ на поталу.

Другий день подорожі дав ся таки добре взнаки. Я через цілих 17 годин не злазив із сідла, але по моїм добрім сивім не видко було й сліду якоїсь утоми. Ледви живі доїхали ми вечером о 9 годині до Альказара. Задля браку европейскої гостинниці мусїли ми поки-що пошукати приміщеня в тутешнім „фондаці“ (мароккаьска господа). Але вже на другий день навідав ся до мене анґлійский конзуль, пан Карлєтон, і за єго посередництвом відступив нам якийсь богатий Мавр свою порожну хату з великим городом поза містом на цілий час мого побуту. Пан Карлєтон, що звичайно убирає ся по арабски і знаменито говорить арабскою мовою, знаний в цілім Марокку під іменем „Бібі“ і всі жителі дуже єго люблять, а єго дружба єсть длятого для кождого подорожного великої ваги.

Альказар єсть то місто з правдиво арабским характером і представляє ся яко безладна сїть вузоньких і крутих улиць та заулків; оно може мати яких 11 до 12.000 душ, а між тими певно 5000 жидів. Они захопили тут всю торговлю в свої руки. Длятого в суботу не можна тут не лиш залагодити ніякої орудки, але навіть і купити ні найменшої дрібнички. Ославлений анґлійский відпочинок недільний нічим в порівнаню з тою строгостию, з якою обходить ся тут шабас вже в пятницю звечера. Европейска конкуренция може тут лиш з великим трудом дати собі раду з маврийскими жидами, котрі держать ся всі разом як один муж; де же їй удасть ся побороти жидів, там може она числити на тим більший зиск. В Альказарі самім крім анґлійского конзуля єсть ще лиш двох чи трох Ішпанців, що там таки осіли. Я побув тут кілька недїль, і о скілько пізнав за той час магометаньске населенє, то можу сказати, що оно ввічливе, охотне до роботи, добродушне і зовсім не фанатичне. Межи ремісниками знайшов я особливо богато ковалів та вибивальників, що дасть ся легко пояснити положенем Альказара яко того місця, де сходять ся каравани.

Тутешне підковуванє коний ріжнить ся значно від европейского способу, бо тут підкова закриває майже ціле копито коня, що навіть єсть і добре зі взгляду на камінє, котре майже в цілім Марокку вкриває дороги. Вибивальники займають ся головно тим, що вибивають великі і прості, але дуже практичні сїдла пакункові для ослів, мулів і верблюдів. Положенє Альказара не конче можна назвати здоровим; місто лежить на розпаленій від сонця рівнині, без всякого захисту, без осьвіжаючих вітрів та уважає ся справедливо за найгорячійше місце в Марокку. Води доставляє місту ріка Уед дель Аксар, що пливе на пів години ходу від міста; але вода єго ані не студена, ані не чиста, а фільтрів тут нїхто не знає.

З дерев плекають тут в городах головно фіґи, котрі й без великого заходу коло них родять дуже обильно. З виїмкою вугля з дерева, сут тут всі инші продукти значно дешевші як в Танджері. Так н. пр. міра ячменю платить ся лиш по 10 реалів а в Танджері по 16. За дванайцять штук помаранч або яєць треба заплатити 1 реаль (11 с.) Та й яблока, грушки, сливки та брескині продають тут дуже дешево, але ті овочі тут не такі сочисті

Новинки.

Львів дня 3 го грудня 1902.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский вернув в понеділок вечером з Відня до Львова.

— **Іменованя.** Президент ц. к. висшого суду краевого у Львові іменував офіцияла рахункового Кароля Крамаржевского ревідентом рахунковим, асистента рахункового Плятона Мірчука офіциялом рахунковим, практиканта рахункового Стефана Заґурского асистентом рахунковим, а слухача прав Івана Адама Бальцера практикантом рахунковим.

— **Нові складниці почтові.** Дирекция почт і телеґрафів установила з днем 1-го грудня нові складниці почтові в слідуючих місцевостях: Серяки долішні (повіт Рогатин), Спас (повіт Долина), Урмань (пов. Бережани), Фельбах (пов. Яворів), Кільчиці (пов. Самбір), Лукавець (пов. Чесанів), Заміска (пов. Самбір), Підгайчики (пов. Коломия).

— **Товариство для сьвященичих невіст.** Вис. ц. к. Міністерство для справ внутрішних рескриптом з дня 24-го вересня с. р. ч. 39.815 затвердило статут товариства — з цілею релігійно-гуманітарною — для руских сьвященичих невіст цілої церковної галицкої провінциї, під назвою: „Товариство св. Ольги". Після постанов переходових статута потреба до уконституованя товариства 25 членів принятих виділом (найменше 15 дійстних а 10 членів-добродіїв). Членом дійстним може бути лише сьвященича руска невіста, руско-католицкого обряду, котра до виділу зголосить ся, вписового 1 К зложить, до вкладки 2 К річно з'обовяже ся і буде виділом принята (§ 6). Членом добродієм стае ся кожда особа руської народности і руско-католицкого обряду принята виділом, котра зложить одноразовий даток 20 К (§ 8). Просить ся тому о найскорійше зголошуване під адресою: Провізоричний виділ товариства св. Ольги до рук о. Данила Танячкевича, Львів, Ринок 10. По узисканю апробат ординариятских, по надрукованю статута і розісланю его в дорозі урядів парохіяльних на цілій нашій церковній провінциї відбули би ся загальні збори товариства, конечно ще в сім році, імовірно дня 30-го грудня н. ст. у Львові яко осідку товариства. — Від провізоричного виділу товариства св. Ольги: О. *Данило Танячкевич, Стефанія Лежогубска*

— **Філія руского товариства педаґоґічного в Буску** запрошує всіх своїх членів на конференцию, котра відбуде ся в понеділок 8 н. ст. грудня с. р. о годині 9-ій рано в комнаті читальні „Просьвіти" в Буску в слідуючім порядку: 1. Відчитане протоколу з послідної конференциї. — 2. Про „Падаючі зьвізди" пр. п. Я. Миколаевич. — 3. Про „дра Івана Франка" пр. п. О. Мулькевич. 4. Про закладане курсів для дорослих анальфабетів" (загальна дискусия). — 5. Вечеря членів.

— **Надзвичайні загальні збори членів „Підгірскої Спілки"** для торговлї безрогами і худобою рогатою, товариства зареєстрованого з обмеженою порукою в Станиславові, відбудуть ся дня 23 н. ст. грудня 1902 р: о год. 12 в полудне в льокали товариства „Руска Бесїда" при ул. Собіского ч. 28 в Станиславові з слідуючим порядком: 1. Відкрите і уконституоване зборів; 2. справоздане ради управляючої; 3. справоздане комітету контрольного; 4. внесене ради управляючої на ліквідацию діл товариства; 5. вибір комісиї ліквідацийної згл. вибір ради управляючої; 6) внесеня і інтерпеляциї членів.

— **Аматорске представлене в Бучачи.** Заходом товариства „Шкільна Поміч" в Бучачи і на дохід того-ж товариства відограє аматорска дружина бучацких міщан в неділю дня 7-го грудня в сали „Сокола" мельодраму в 3 актах Івана Гушалевича п. з.: „Підгіряни". — Початок о 7-ій год. вечером. Білети можна дістати в торговли п. Рогозиньского, а вечером при касї. — Цїни місць: крісло в перших рядах по 2 кор., в дальших по 1 кор., а вступ на салю по 60 с.

— **З товариства ім. Котляревского у Львові.** Засїдане виділу відбуде ся в четвер дня 4 с. м. о 7 год. вечером в льокали „Руської Бесїди". На дневнім порядку важні справи до порішеня, тому просить ся пп. виділових і заступників виділових о присутність на засїданю.

— **Краєвий союз кредитовий** відносить ся з просьбою до всїх інтересованих, що хотїли би набути землю, щоби єму донесли: кілько намірають набути ґрунту, кілько орного поля, кілько пасовиска, а кілько лїса, за яку цїну, який капітал можуть зараз зложити, а яку би евентуально хотїли засягнути позичку на намірене купно. Інтересовані, що мають до позбутя маєтности більші або менші, зволять подавати: кілько морґів поля числить посїлість, кілько орного поля і якої кляси, кілько пасовиска, кілько лїса, кілько жадають та які довги є до сплати і на яких условинах. Усї предложеня належить зголошувати на адресу „Краєвого Союза Кредитового" стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, I. пов.

— **Убийство.** З Теребовельщини доносять нам, що дня 29-го падолиста невислїджені доси злочинцї убили в Баричівцї мельника Федька Видова. Слїдство в сїй справі веде ся.

— **Небезпечну мантїйку** арештувала оногди львівска полїция. Недавно тому доносили ми, що якійсь Теклї Жуковскій мав на головнім двірци якийсь селянин видерти дві тисячки і пропав з ними. Отже то показало ся неправдою, а згадана Жуковска називає ся по правдї Мария Оржеховска і єсть небезпечною мантїйкою, котра вже була карана за обманьства і крадїж. На вість о тім нїби рабунку у Львові приїхав до Львова сержант міскої полїциї зі Стрия, Юрий Ривар і розповів, що Оржеховска відограла подібну комедию в Стрию, в домі якоїсь Йосифи Вишнївскої, до котрої заїхала і представила ся їй яко єї братова. Позичила від неї гроші та позабирала одїнє, удаючи, що она вдовиця по моряку і приїхала з Америки та не має де зміняти доляри. Наконець, щоби якось викрутити ся, запізвала брата Вишнївскої, Івана Вишнївского, о спроневірене двох тисячів долярів, котрі нїби то в присутности місцевого пароха дала єму зміняти. Ривар поїхав тоді з нею на власний кошт до Вербіжа нового і там казав арештувати Вишнївского за спроневірене. Вертаючи назад до Стрия, позбула ся Оржеховска Ривара в той спосіб, що на стациї в Долинї нїби то зімлїла і дістала спазмів, а відтак щезла з околиць Стрия та перенесла ся в сторони Львова, де по сусїдних місточках зачала удавати богату вдовицю та зловила в свою сїть Івана Сливу, сина заможного господаря. Аж ось оногди один з аґентів полїцийних пізнав Оржеховску на двірци у Львові і зараз єї арештував. Тепер вже не помогли нї спазми, нї омлїнє, і єї замкнено до арешту. Слїдство полїцийне викрило дальше, що Мария Оржеховска була вже карана за обманьство і крадїж, а крім того єсть підозріна, що она в якийсь загадочний а заслугуючий на кару спосіб позбула ся своєї дитини. Поки-що стане небезпечна мантїйка перед судом о обманьство, клевету і крадїж, а тимчасом веде ся дальше слїдство в справі пропавшої дитини.

і солодкі як в Европі. Зі всїлякого рода грішми має ся тут не мало клопоту; іспаньских мідяків не хотять тут брати. Іспаньскі срібні гроші ходять, але деякі роди (приміром старі „Ізабеллі") мають малу вартість, бо они тут людем не подобають ся. Коли хто не хоче мати страти, то мусить добре заосмотрити ся дрібними мавриійскими грішми. Але з ними то так, як з тими зелїзними грішми в стародавній Спартї: щоби мати при собі лиш не конче велику суму, то треба до них окремого осла, а того нїхто не дасть за дармо. Француский банкнот на пятьдесять франків, який в Танджері возьме кождий купець, міг я ту лиш з великим трудом розміняти і то зі стратою шість проценту.

Альказар має ще й ту славу, що єсть найбруднїйшим містом в Марокку. Що то має значити, може лиш той яко-тако осудити, хто видів „найчистїйші" міста в краю як Танджер і Моґадор. І дїйстно, на улицях треба иноді перелазити через такі купи сьмітя, що висші як нужденні хати туземців, а смрід як від якої пошести на самій торговици нагадав менї живо хіньскі передмістя в середній Азиї.

Альказар можна би також зовсїм справедливо назвати „містом птиць", бо поправдї межи его мурами єсть більше крилатих жителїв як людий. Гнїзд бузьків є тут тисячі а тисячі і то не лиш на висших камінних будинках, але й на низьких бамбусових хатах, що мало що висші як в хлопа; нераз є їх 3 до 4 на однїй криші. Они так тут увикли з людьми, що можна би їх таки палицями убивати, як би не бояти ся Арабів, котрі друга „Адебара" уважають ще більше за сьвятого як селяни в декотрих краях Европи. В старих мурах гнїздять ся також тисячами т. зв. рудаві соколи, котрі своїм хорошим летом і реготливим голосом падають місту не мало повабности. Они в сих сторонах належать також до найпожиточнїйших сотворінь, бо живлять себе і своє голодне потомство виключно лиш пажерливою і шкідливою великою саранчею, котру ловлять дуже зручно і пожирають таки в летї. Дикі синогорлицї знаходять ся у всїх городах такими масами, що я міг що рана без великого труду застрілити по кілька з веранди моєї хати і дати до кухнї материял на смачну печеню.

Як звістно вже, при виборі женщини яко подруги в житю треба бути дуже обачним, а тим більше при виборі якогось арабского слуги для більшої подорожі в глубину краю, бо від того вибору зависить не в малій части і єї успіх. Але мимо всеї обачности вийдуть скорше чи пізнїйше на верх такі немилі его прикмети, котрих в перших днях не можна було добачити. Яко поучаючий примір хочу тут навести мого „старшого" слугу Абсалема. Він походив з доброї родини, учив ся в Танджері, виучив ся трохи по француски і по іспаньски, прибрав европейскі манери, і під взглядом релїґійним став ся вольнодумним. Пізнїйше збіднів і лиш неохотно приняв ролю слуги, але супротив своїх земляків не перестав показувати „великого пана". До найменшої роботи треба єму конче якогось „низшого" слуги. Але за одно належить ся єму похвала: в справах грошевих він честний і недопустить до того, щоби его хитрі земляки мене ошукували. У Араба незвичайно рідка прикмета. За то такий з него ласун як кітка, а славний лїнивець в порівнаню з ним може ще уважати ся взірцем пильности. Папіросів та горівки не устережеш перед ним. Виїзджаючи з Танджера був я щасливим властителем одної фляшки „Джілька" (горівка). Мій Абсалем занюхав зараз, що тота „бебіда alemana" (німецкий напиток) то знаменита річ, а его червоний ніс, та и то, що він оставав ся позаду за карааною, давали на здогад, що він яко знаток робить пильно проби. Коли я раз случайно оглянув ся, побачив якраз, що він нахилив фляшку до рота. Але его розумнїйший мул, видко, дуже розлютив ся за таку безсоромну провину против сьвятої постанови пророка, бо нараз скочив в бік а піячиско в однїй хвили разом з фляшкою і всїма пакунками опинив ся на земли. Не зробив собі нїчого, лиш трохи потовк ся, але я мав велику втїху з того, коли побачив его страшно перепуджене лице. Лиш того менї жаль було, що розбила ся фляшка і знамениту „Джільку" випила суха земля Марокка.

III.

З Альказару до Ляраш. — Місто Ляраш. — Европейска фабрика жовтих і червоних „папучів". — Гора Шуміш і слїди старого міста на нїй.

З Альказара до Ляраш всего лиш несповна день їзди. Загально взявши іде ся рікою Уед дель Аксар в північно-західнім напрямі. Край тут дуже одностайний і лиш сама ріка робить трохи зміни. В однім місци єсть на нїй ще й остров, але на жаль не приступний, а на нїм серед буйної зеленї видко сотки білих як сніг маленьких чапель. Ті самі чаплї ходять спокійно помежи стадами рогатої худоби, що тут пасе ся над рікою, та видзьобують на худобинї докучливі мухи. Межи тими пожиточними птицями а рогатою худобою завела ся длятого тїсна дружба і можна видїти нераз, як така чапля сидить на широкій голові вола, а він за то не гніває ся і не боронить їй.

— **Каменица без властителя.** Найвисший трибунал у Відни мав сими днями рішати неаби яку замотану справу. На однім з віденьских передмість помер властитель камениці, якийсь Біттнер, але лишив свою реальність так задовжену, що ніхто з єго родини не хотів приняти ся тої „спадщини“, бо до адміністрациї треба би ще докладати. В виду того камениця мала би припасти прокураториї скарбу. Але й та не хотіла приняти ся такої спадщини. Була гадка оголосити конкурс до майна Біттнера, але як тут оголошувати конкурс, коли нема ніякого майна. Отже і від сего відступлено. Остаточно Найв. Трибунал рішив, що держава не обовязана приймати такого „дарунку“, котрий би єї виставив на страти і каменица остала ся без властителя.

— **Купуйте дівчата!** В Европі скликують конґреси і основують товариства против торговлі дівчатами а в Кореї якраз противно на торгах по містах кличуть: Купуйте дівчата! Петербурґскі ґазети дістали вісти з Кореї, з котрих виходить, що там внаслідок великих неврожаїв в послідних роках збільшила ся дуже значно продаж молодих жінок і дівчат. В торгові дні торговельники женуть перед себе мовби худобину двоє або троє дівчат та викрикують: Купуйте дівчата! Красні дівчата! Дешеві дівчата! Ціну правлять після віку, розвитку тіла і краси. За дитину платить ся два і пів єна (один єн має більше менше пять корон), за дівчину від 13 до 14 літ 30 до 40 єнів. Богаті купці скуповують иноді дівчата бідних людий дуже дешево, годують їх якийсь час, аж будуть красно виглядати а відтак продають на ярмарках з добрим заробком.

— **Померли:** Ґлікерия з Ріпецких Розлуцка, вдовиця по бл. п. приходнику в Телячім, упокоїла ся дня 25 падолиста в Слободі золотій у свого зятя о. Гавр. Медицкого в 69 році житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 3 грудня. Закон ухвалений соймом в справі позволеня громаді Камінка Струмилова побирати додаток громадский до податку від горівки і пива, одержав цісарску санкцию.

Мессина 3 грудня. Повінь в ріжних сторонах Сицилії наробила великої шкоди. На зелізници до Сиракузи рух перерваний.

Берлин 3 грудня. Конфлікт межи Німеччиною і Анґлією з одної сторони а Венецуелею з другої єсть близький до мирного полагодженя. Президент Кастро готов признати жаданя Німеччини і Анґлії.

Лісбона 3 грудня. Ситуация в Портуґалії стаєсь щораз грізнійша і не богато бракує до вибуху революциї. В народі ширить ся щораз більше переконанє, що правительство хоче підступним способом продати Анґлії портуґальскі кольонії.

Надіслане.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового предтавленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блія до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілці приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по знижевій ціні 8 К за комплет.

Під самим містом, що лежить над морем, видко розлогі, штучно наводнювані помаранчеві городи, обведені буйними колючими живоплотами. Тут розуміють ся на плеканю помаранчевих дерев, а то видко зараз на перший погляд по дуже старанно управлених ґрунтах. Помаранчі з Ляраш тому й славні на ціле Марокко. Они бувають середної величини, мають тоненьку шкірку, дуже богато соку і суть незвичайно солодкі. В подрібній продажи можна дістати 12 штук за пів реаля. Можна би їх звідси вивозити до Европи, лиш то одно некористне, що они не держать ся довго.

Місто зі своїми білими мурами, вежами та брамами робить здалека досить живописне враженє, але в середині з виїмкою торговиці обведеної довкола підсінями на стовпах не має нічого замітного. Людий жиє тут около 10.000 а між тими около 3000 жидів і яких 20 Европейців. Торговлю не взяли тут ще жиди так дуже в свої руки як в Альказарі. Дивна річ, як тут за послідних кілька десятків літ кожде побережне марокканьске місто набрало зовсім окремого характеру після того, який в нім верховодить нарід европейский. В тім значіню єсть Ляраш француским містом, Касаблянка німецким, Мазаґан портуґальским, Моґадор анґлійским, Тетуан іспаньским а Тенджер межинародним; лиш Рабар з'умів ще задержати свій специяльно маврийский характер. Навіть команда в султаньскім войску заведена по найбільшій части відповідно до наведених народностий.

Яко портове місто має Ляраш лиш мале значінє, позаяк порт замикає підводна скала, так що навіть малі пароходи не можуть до него запливати та мусять стояти в отвертій пристани, а підчас бурі не можуть ані пасажирів висаджувати на беріг, ані свій набір виносити. Укріпленя, іменно же від сторони моря вже по троха порозвалювали ся і узброєні старими як сьвіт пушками, а нові батериї зле уставлені. Значінє міста для торговлі єсть нині дуже мале, але колись, як би тут зроблено догідний порт, могло би оно набрати великої ваги.

Та й в Ляраш не мусів я довго сидіти в неприві́тнім „фондаці“, бо американьский конзуль, п. Гаррі Карлетон, брат анґлійского конзуля в Альказарі, постарав ся і тут для мене о порожну хату в городі. В Ляраш єсть також мало Европейців, але они держать ся тут всі разом і мають навіть хороше касино, де можуть забавляти ся свобідно і весело. Дуже мило згадую ті хвилі, які я там перебув.

Один з тих Европейців має тут гарбарню і фабрику виступці або т. зв. „папучів“. В Марокку носить кождий Мавр жовті або червоні папучі, длятого потреба їх тут величезними масами. Підошви роблять при них з волової, а верхи з овечої або козячої шкіри, закрашеної на яскраво жовто або червоно. Иншого рода виступцій ніхто би не купив. За пару платять 2 і пів, 3 або і 4 пезети. До фабрики належить ґрунт, котрий в кождій порі року має подостатком води, але вибудоване потрібних водойм коштує богато гроша. За то така фабрика, навіть при малім руху з 6 до 8 робітниками дає що найменше 100 прц. чистого зиску. Час роботи не єсть точно обмежений, але звичайно роблять від всходу до заходу сонця. Вся робота робить ся на дворі, але під бамбусовими доходами, щоби люди були забезпечені від сонця.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

поспіш. відходить	особ. відходить	
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Струже
	9·00	„ Скольго, Лавочного від 1/5 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділі і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в неділі і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 16/5 до 16/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділі і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поспіш. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділі і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 15/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/8 що день
9·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 12/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. к. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).